

Cartea lui Daniel - Numărul treizeci și opt

Descoperirea Nestematelor: Visul Profetic al lui William Miller și Restaurarea Adevărului

Jeff Pippenger

2024-01-02

मुलेर के स्वप्न में उसे एक अदृश्य हाथ द्वारा एक संदूकची भेजी गई। अपने स्वप्न में उसे यह समझाया गया कि उस संदूकची के आयाम “छः वर्ग” तथा “दस इंच” थे। दस को छः के वर्ग से गुणा करने पर तीन सौ साठ प्राप्त होता है, जो एक भवषियवाणी संबंधी वर्ष के दनों का प्रतिनिधित्व करता है। मुलेर को एक ऐसी संदूकची दी गई थी जिसमें वह संदेश नहिं था जसै उसे प्रचारति करना था, और जो संदेश उसे प्रचारति करना था वह इस सिद्धांत पर आधारित था कि बाइबिलीय भवषियवाणी में एक दिन एक वर्ष का प्रतिनिधित्व करता है। वह संदूकची बाइबिली थी, और मुलेर के लिए बाइबिली को बाइबिलीय भवषियवाणी के “एक दिन के बदले एक वर्ष” सिद्धांत के आयाम में देखा जाना था।

„În legătură cu Cuvântul lui Dumnezeu există o cheie care descuie cutărul prețios, spre mulțumirea și încântarea noastră. Mă simt recunoscătoare pentru fiecare rază de lumină. În viitor, experiențe care acum ne sunt foarte misterioase vor fi explicate. Unele experiențe s-ar putea să nu le înțelegem niciodată pe deplin până când acest muritor va îmbrăca nemurirea.”
Manuscript Releases, volumul 17, 261.

În visul lui Miller, de sicriu era atașată o „cheie”, care reprezenta metodologia pe care Miller a fost condus să o folosească.

„Cei care sunt angajați în proclamarea soliei celui de-al treilea înger cercetează Scripturile după același plan pe care l-a adoptat părintele Miller. În mica lucrare intitulată Views of the Prophecies and Prophetic Chronology, părintele Miller dă următoarele reguli simple, dar inteligente și importante, pentru studiul și interpretarea Bibliei: —”

„[Regulile unu până la cinci citate.]”

„De mai sus este o parte din aceste reguli; iar în studiul nostru al Bibliei, cu toții vom face bine să luăm aminte la principiile enunțate.” Review and Herald, 25 noiembrie 1884.

Când Miller a deschis sicrișul, a găsit „tot felul și toate mărimile de bijuterii, diamante, pietre prețioase și monede de aur și de argint de orice dimensiune și valoare, frumos așezate fiecare la locul ei în sicriș; și astfel rânduite, ele reflectau o lumină și o slavă egalate numai de soare.” Miller a descoperit nestematele adevărilor care alcătuiesc adevărurile fundamentale ale adventismului. Adevărurile pe care le-a găsit erau „rânduite” în ordine desăvârșită și reflectau lumina soarelui.

Miller a așezat apoi adevărurile „pe o masă centrală” și i-a chemat pe toți să „vină și să vadă”. Expresia „vino și vezi” este un simbol preluat din deschiderea pecetilor din cartea Apocalipsei, iar Miller îi reprezintă pe cei înțelepți care înțeleg solia lui Daniel, care a fost desigilată în 1798. Adevărurile pe care Miller le-a așezat pe masă erau adevărurile desigilate din cartea lui Daniel,

care fuseseră desigilate de Leul din seminția lui Iuda și urmau să pună la încercare generația care era în viață atunci când ele au fost desigilate. Din acest motiv, cele patru fapte din Apocalipsa asociate cu primele patru peceți, precum și Miller, au strigat către acea generație să „vină și să vadă”.

Și am văzut când Mielul a deschis una dintre peceți și am auzit, ca un vuiet de tunet, pe una dintre cele patru fapte zicând: Vino și vezi. Și m-am uitat și iată un cal alb; și cel ce ședea pe el avea un arc; și i s-a dat o cunună; și a ieșit biruitor și ca să biruiască. Și când a deschis pecetea a doua, am auzit pe a doua faptură zicând: Vino și vezi. Și a ieșit un alt cal, care era roșu; și celui ce ședea pe el i s-a dat putere să ia pacea de pe pământ și ca oamenii să se înjunghie unii pe alții; și i s-a dat o sabie mare. Și când a deschis pecetea a treia, am auzit pe a treia faptură zicând: Vino și vezi. Și m-am uitat și iată un cal negru; și cel ce ședea pe el avea o cumpănă în mână. Și am auzit un glas în mijlocul celor patru fapte zicând: O măsură de grâu pentru un dinar și trei măsuri de orz pentru un dinar; și vezi să nu vatămi untdelemnul și vinul. Și când a deschis pecetea a patra, am auzit glasul celei de a patra fapturi zicând: Vino și vezi. Și m-am uitat și iată un cal gălbui; și numele celui ce ședea pe el era Moartea, iar Locuința morților venea după el. Și li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu moarte și prin fiarele pământului. Apocalipsa 6:1–8.

Era Hristos, înfățișat ca Leul din seminția lui Iuda, Cel care a deschis cartea pecetluită cu șapte peceți din cartea Apocalipsei, și tot Leul din seminția lui Iuda a fost Acela care a descoperit nestematele pe care Miller le-a așezat pe masă, iar apoi a proclamat tuturor: „veniți și vedeți.”

Adevărurile pe care le-a descoperit au fost ilustrate în mod viu pe harta pionieră din 1843, despre care sora White a spus că a fost călăuzită de mâna Domnului, aceeași mână nevăzută care îi adusese lui Miller caseta plină cu bijuterii. Cele trei sute de hărți care au fost produse în 1842 au fost o împlinire a poruncii din Habacuc de a scrie vedenia și de a o face lămurită pe table. Masa lui Miller din centrul camerei sale reprezenta cele trei sute de hărți (table) pe care solii milleriti le-au dus lumii în 1842 și 1843. Acea hartă, împreună cu harta pionieră din 1850, au fost „tablele” din capitolul doi al cărții Habacuc.

„A fost mărturia unită a conferențiarilor și publicațiilor celei de-a Doua Veniri, atunci când stăteau pe „credința originală”, că publicarea hărții a fost o împlinire a textului din Habacuc 2:2, 3. Dacă harta a fost un subiect al profeției (iar cei care neagă aceasta părăsesc credința originală), atunci rezultă că 457 î.Hr. a fost anul de la care trebuie calculate cele 2300 de zile. A fost necesar ca 1843 să fie primul timp publicat, pentru ca „vedenia” să „întârzie” sau pentru ca să existe un timp de întârziere, în care ceata fecioarelor avea să aștească și să doarmă cu privire la marele subiect al timpului, chiar înainte ca ele să fie trezite prin Strigătul de la Miezul Noptii.” James White, *Second Advent Review and Sabbath Herald*, Volumul 1, Numărul 2.

Մարդիկը, որոնք սկսեցին արձագանքել այն լուրին (զարդերին), որ այնուհետև ներկայացված էր Ամբակումի տախտակի վրա, սկզբում սակավաթիվ էին, սակայն 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին օր` տարվա դիմաց սկզբունքի հաստատմամբ ժողովուրդը «անեց միևնույնը»:

„La vremea exact precizată, Turcia, prin ambasadorii ei, a acceptat protecția puterilor aliate ale Europei și astfel s-a pus sub controlul națiunilor creștine. Evenimentul a împlinit întocmai prezicerea. Când acest lucru a devenit cunoscut, mulțimi au fost convinse de justetea principiilor de interpretare profetică adoptate de Miller și de colaboratorii săi, iar mișcările advente i-a fost dat un impuls minunat. Oameni de învățătură și de poziție s-au unit cu Miller, atât în predicarea, cât și în publicarea concepțiilor sale, iar din 1840 până în 1844 lucrarea s-a extins rapid.” Tragedia veacurilor, 334, 335.

Epoi mulțimea a început să tulbure giuvaerurile. În acel punct, Miller urmează să identifice împrăștierea giuvaerurilor. Cuvântul „împrăștia” este unul dintre simbolurile primare ale expresiei „de șapte ori” din Levitic douăzeci și șase, iar Miller folosește de zece ori, în prezentarea visului său, o anumită variație a cuvântului „împrăștia”. „Zece” este simbolul unei încercări și marchează înțelegerea corectă a semnificației simbolice a giuvaerurilor „împrăștiate” ale lui Miller ca probă profetică pentru aceia peste care au venit sfârșiturile lumii.

Umwana wa “ibihe birindwi” ni ryo buye bw’agaciro bwa mbere bwateshejwe agaciro n’Abadivantisiti b’i Lawodikiya ubwo batsindwaga ikigeragezo cy’“gutatanya” kwa Mose, cyari cyaratanzwe na Eliya (Miller), mu 1863. Uhereye kuri icyo gihe, ayo mabuye y’agaciro yagombaga kurushaho gutatanywa, akavangwa n’ayahimbwe, hanyuma amaherezo agapfundikirwa rwose. Gupfukiranwa kw’ayo mabuye y’agaciro y’igicro cyinshi amaherezo kwari kugera aho agasanduku kabitsemu (Bibiliya) karimburwa.

În visul lui Miller există o distincție clară între primele „șapte ori” în care Miller folosește cuvântul „împrăștia”, și ultimele trei ori în care folosește cuvântul. După ce menționează „împrăștia” „de șapte ori”, el „a devenit cu totul descurajat și abătut, și s-a așezat și a plâns.”

Înainte ca Hristos, reprezentat ca Leul din seminția lui Iuda, să-Și înceapă lucrarea de desigilare a cărții pecetluite cu șapte peceti din cartea Apocalipsei, Ioan a plâns. Atât Ioan, cât și Miller au plâns când au înțeles că cufărul (Cuvântul lui Dumnezeu) fusese îngropat sub bijuterii contrafăcute.

Și am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron o carte scrisă pe dinăuntru și pe dos, pecetluită cu șapte peceti. Și am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare: Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i desfacă pecetele? Și nimeni, nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, nu putea să deschidă cartea, nici să se uite în ea. Și am plâns mult, pentru că nimeni nu s-a găsit vrednic să deschidă și să citească cartea, nici să se uite în ea. Și unul dintre bătrâni mi-a zis: Nu plânge; iată, Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și să-i desfacă cele șapte peceti. Apocalipsa 5:1–5.

Odată ce respingerea tot mai accentuată a nestemateilor pe care Miller le-a descoperit și le-a prezentat lumii a ajuns până în punctul în care Biblia (cufărul) a fost nimicită, atunci Miller a plâns.

„Apoi am văzut că printre nestematele și monedele autentice ei risipiseră o cantitate nenumărată de nestemate false și monedă contrafăcută. M-am aprins de mare mânie din pricina purtării lor josnice și a nerecunoștinței lor și i-am mustrat și dojenit pentru aceasta; dar, cu cât îi mustram mai mult, cu atât răspândeau mai mult printre cele autentice nestematele false și

moneda contrafăcută.”

„Atunci m-am mâhnit în sufletul meu firesc și am început să folosesc forță fizică spre a-i împinge afară din încăpere; dar, pe când îl împingeam afară pe unul, alți trei intrau și aduceau murdărie și așchii și nisip și tot felul de gunoaie, până când au acoperit toate nestematele adevărate, diamantele și monedele, care au fost cu totul ascunse privirii. Ei au sfâșiat, de asemenea, caseta mea și au împrăștiat-o printre gunoaie. Am crezut că niciun om nu lua seama la întristarea mea sau la mânia mea. Am ajuns cu totul descurajat și abătut și m-am așezat jos și am plâns.”

I kēia manawa i loko o kāna moe‘uhane, ua ho‘ohana ‘ia ka hua‘ōlelo “ho‘opuehu” “‘ehiku manawa.” ‘O nā hanana hope ‘ekolu he mea kūikawā, mai nā ‘ehiku mua, pēlā e kau ana i kahi hō‘ailona wānana ma luna o nā ho‘opuehu ‘ana ‘ehiku ma ke ‘ano he hō‘ailona no nā “‘ehiku manawa” o Leviticus iwakāluakumamāono. ‘O ka lua o nā moe‘uhane a Miller, e like me ka lua o ka moe‘uhane a Nebukaneza, ke hō‘ike hō‘ailona nei i nā “‘ehiku manawa.”

La fel ca în cazul lui Ioan din capitolul cinci al Apocalipsei, când Miller a plâns, omul cu peria de murdărie (Leul din seminția lui Iuda) atunci „a deschis o ușă” și a intrat în încăpere. Reprezentarea vizuală a Tatălui ținând cartea pecetluită cu șapte peceti, pe care nimeni nu o putea deschide și care îl făcuse pe Ioan să plângă, a început în versetul întâi al capitolului patru.

După acestea m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer; și glasul cel dintâi, pe care l-am auzit, ca de trâmbiță vorbind cu mine, a zis: Suie-te aici, și-ți voi arăta cele ce trebuie să fie după acestea. Apocalipsa 4:1.

Miller a plâns și a văzut o ușă deschisă. „În timp ce plânceam astfel și mă tânguiam pentru marea mea pierdere și pentru răspunderea mea, mi-am adus aminte de Dumnezeu și m-am rugat cu stăruință ca El să-mi trimită ajutor. Îndată ușa s-a deschis și un om a intrat în încăpere, iar oamenii au ieșit cu toții din ea; și el, având în mână o perie de praf, a deschis ferestrele și a început să măture praful și gunoaiile din încăpere.” Leul din seminția lui Iuda și omul cu peria de praf au sosit la deschiderea unei uși, atunci când Ioan și Miller au plâns. Deschiderea unei uși este un simbol al unei schimbări dispensaționale.

Met Miller zajedno je plakao i vrata su se otvorila, ali se također molio. “Postao sam potpuno obeshrabren i klonuo duhom, sjeo sam i zaplakao. Dok sam tako plakao i tugovao zbog svojega velikog gubitka i odgovornosti, sjetio sam se Boga te sam usrdno molio da mi pošalje pomoć. Odmah su se vrata otvorila i neki je čovjek ušao u sobu, a tada su svi ljudi izišli iz nje; i on, držeći u ruci četku za prašinu, otvorio je prozore i počeo čistiti prljavštinu i smeće iz sobe.”

Oromulee jechuun hin danda’amu yookaan afaan “rn” maal akka ta’e ifa miti. Maaloo afaan “rn” jedhu sirreessi yookaan maqaa guutuu afaanichaa naaf kenni; yeroo sanatti hiikkaa qofa deebisa.

Când acea rugăciune este însemnată, o ușă se deschide, sosește omul cu peria de măturat murdăria, iar încăperea este goală. Mulțimea celor răi dispăruse, și o nouă dispensațiune sosise. Atunci Leul din seminția lui Iuda, a cărui lopată este în mâna Lui, „a deschis ferestrele și a început să măture murdăria și gunoaiile din încăpere”; și, pe măsură ce „mătura murdăria și gunoaiile, pietrele false

și moneda contrafăcută toate s-au ridicat și au ieșit pe fereastră ca un nor, iar vântul le-a purtat departe.”

Ferestrele deschise marchează, de asemenea, o despărțire, căci, pe măsură ce gunoiul este scos pe fereastră, aceia care au împlinit porunca din Maleahi, care îi îndrumă pe „preoții” zilelor de pe urmă să: „aduceți toate zeciuielile la casa vistieriei, ca să fie hrană în Casa Mea; și puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide ferestrele cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare, încât nu veți mai avea unde s-o primiți.” Ușa deschisă și ferestrele deschise reprezintă o schimbare de dispensațiune, care se împlinește în vremea când preoții cei răi sunt îndepărtați, iar preoții cei drepecți sunt binecuvântați.

Pe măsură ce omul cu peria de praf începe să-și curețe podeaua, Miller își închide ochii pentru o clipă. „În mijlocul agitației mi-am închis ochii pentru o clipă; când i-am deschis, gunoiul dispăruse cu totul. Bijuteriile prețioase, diamantele, monedele de aur și de argint zăceau împrăștiate din belșug în toată încăperea.” Atunci, lucrurile prețioase și cele de nimic au fost pe deplin despărțite.

Apoi, chivotul mai mare a fost așezat pe masă, iar giuvaerurile împrăștiate au fost aruncate în el. „Apoi a așezat pe masă un chivot, mult mai mare și mai frumos decât cel dintâi, și a adunat giuvaerurile, diamantele, monedele, cu mâinile pline, și le-a aruncat în chivot, până când nu a mai rămas niciunul, deși unele dintre diamante nu erau mai mari decât vârful unui ac.” Adevărurile fundamentale ale lui Miller au fost apoi adunate laolaltă nu numai cu Biblia, ci și cu Spiritul Profeției, iar acele adevăruri erau mai frumoase și mai strălucitoare decât fuseseră la început.

Pe măsură ce evaluăm viziunea râului Ulai în termenii soliei care a fost desigilată în 1798, trebuie înțeles că unele dintre acele adevăruri au fost limitate de cadrul oferit lui Miller. De asemenea, este de așteptat ca, prin urmare, unele dintre acele adevăruri să fie mai ample și mai frumoase, chiar dacă unele dintre ele ar putea părea mici sau neînsemnate.

Când adevărurile sînt restaurate, ele sînt așezate într-un sicriș mai mare, apoi chemarea este făcută încă o dată, nu de către Miller, ci de către Hristos (care este omul cu peria de praf, care este Leul din seminția lui Iuda), de a „veni și a vedea”. Aceasta identifică faptul că tocmai a avut loc o desigilare, iar desigilarea finală este Descoperirea lui Isus Hristos, care are loc chiar înainte ca timpul de probă să se încheie, sau, așa cum identifică Sora White, când omul cu peria de praf a intrat.

„Am privit în chivot, dar ochii mi-au fost orbiți de ceea ce am văzut. Ele străluceau cu o slavă de zece ori mai mare decât cea de mai înainte. M-am gândit că fuseseră frecate în nisip de picioarele acelor oameni răi care le împrăștiaseră și le călcaseră în țărână. Ele erau așezate într-o ordine frumoasă în chivot, fiecare la locul ei, fără să se vadă vreo urmă a strădaniilor omului care le aruncase acolo. Am strigat de bucurie, iar acel strigăt m-a trezit.” Early Writings, 83.

Timpul de zăbovire și prima dezamăgire au venit la 18 iulie 2020, iar din iulie 2023, Leul din seminția lui Iuda a desigilat mesajul Apocalipsei lui Isus Hristos. Această desigilare include cartea lui Daniel, iar în articolul următor ne vom încheia examinarea visului lui Miller.

Lucrarea omului cu peria de murdărie este îndeplinită în colaborare cu „preoții înțelepți”, iar lucrarea acelor „preoți”, care sunt cei doi martori din Apocalipsa capitolul unsprezece și care sunt oasele moarte înviate din Ezechiel capitolul treizeci și șapte, este de asemenea reprezentată prin alte linii ale Cuvântului lui Dumnezeu. Vom folosi câteva dintre acele linii ca al doilea martor pentru ceea ce am identificat cu privire la al doilea vis al lui William Miller.

„Scripturile ne sunt date spre folosul nostru, pentru ca să avem instruire în neprihănire. Prețioase raze de lumină au fost întunecate de norii rătăcirii, dar Hristos este gata să risipească negurile rătăcirii și ale superstiției și să ne descopere strălucirea slavei Tatălui, astfel încât să spunem, așa cum au spus ucenicii: «Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum?»”
Publishing Ministry, 68.